

Den lange marsjen er over

Et norsk skuespill, type tragedie
Tekst og foto: Tor Cederkvist

Akt 1 (20. juni, verdens flyktningdag, kl. 2155)

Sted: Foran Stortinget

Medvirkende:

42 fredelige afghanske unge menn

15-20 norske støttespillere og ca. 50 nysgjerrige

Afghanerne har plassert sine ferdig pakkede ryggsekker på gresset, og sitter selv på scenekanten klare til å følge den politimann man antar vil ankomme for å føre dem bort.

Akt 2 (midnatt)

På scenen:

42 fredelige afghanske unge menn

15-20 fredelige norske støttespillere

Noen sover, andre prater lavmelt sammen. "Så har de likevel såpass skam i livet et de lar oss i fred denne spesielle dagen?"

Akt 3 (klokken 0045)

I kulissene:

1 kommandobil

14 patruljebiler

1 ambulanse(!)

1 stor buss ("Ikke i trafikk")

40-50 blåskjortekledde politikonstabler (med svarte hansker!)

12 konstabler i full sort uniform

2 konstabler til hest

Akt 4 (0047)

Et kommandorop, og de blåkleddede myldrer inn over Eidsvoll plass. To og to konstabler fører afghanerne inn i bussen.

Ingen gjør antydning til motstand, verken afghanere eller støttespillere. Nøyaktig slik vi har informert politiet om under hele oppholdet på Eidsvoll plass.

- 1 kommandobil
- 14 patruljebiler
- 1 ambulanse
- 12 konstabler i full sort uniform
- 2 konstabler til hest

må konstatere at de med fordel kunne holdt seg hjemme. "Sjefen" som har satt det hele i scene må innse at han/hun har skutt fullstendig skivebom. Spørsmål; er det slik vi skal disponere knappe politiresurser i en by som preges stadig mer av vold og tung kriminalitet?

Festen er over

Akt 5 (klokken 0115)

De 20 supporterne, utstyrt med de etter hvert velbrukte flaggene "Send oss ikke tilbake i krigen", begir seg mot Grønland politistasjon – endeholdeplassen for bussen som ikke er i trafikk. Et stille tog, slik hele denne marsjen har vært. Noen gråter, noen mumler stille eder over et samfunn vi skammer oss over å være en del av.

Tungt – på begge sider av ruta

Akt 6 (klokken 0200)

Støttespillerne ankommer Grønland politistasjon. Her er allerede en håndfull supportere som har blitt underrettet via telefon/SMS.

Vi får vite at ca. 20 afghanere nå befinner seg inne på politistasjonen – ca. 20 er allerede plassert i to minibusser og transportert til Trandum for øyeblikkelig utsendelse.

Noen begynner å gråte igjen, andre gjentar sine forbannelser. Høyere.

Akt 7 (klokken 0230)

Den første av de arresterte kommer ut, til taktfast klapping fra støttespillerne. Med noen minutters mellomrom kommer de andre 20. Politiet sier at nå er ingen flere på stasjonen, og ber oss fjerne oss. Vi etterkommer anmodningen – rolig og verdig som alltid.

Akt 8 (klokken 0300-0400)

Toget beveger seg tilbake mot sentrum. Langsamt, stille. Vi er slitne, sorgfulle, forbannet, frustrerte. Det er vondt å se Zahir. Så fortvilet har jeg aldri sett ham de 15 dagene jeg har vært sammen med dem. En leder som satset alt på ett kort – at det norske samfunn ville vise en viss raushet og et humant ansikt. Han tok feil. I løpet av minutter har han tapt halve flokken sin. Men bare halve – slik også det ansikt Norge nå viser ham bare er halve Norges ansikt. Byråkratenes og regjeringens prestisjeknugede, inhumane ansikt. Den andre halvparten av Norges befolkning har vist ham og hans menn et annet, et medmenneskelig og deltagende ansikt. Noen av dem går sammen med ham nå, de siste skrittene på den lange veien. Jeg vet han setter pris på det.

Fri – for en kort stund

Andre foto:

"Hold byen ren!"

Biler har vi nok av

Folk også

Gyldig billett?